

Nowy Tomyśl, dnia 31.05.2016 r.

**ROSTWO POWIATOWE
w Nowym Tomyślu**
Kancelaria Ogólna

2016 -05- 3 1

Nr z rejestru ..... 5420/2016 ..... **Pan Ireneusz Kozecki**
Ilość załączników .....
Podpis ..... **Starosta Nowotomyski**

AC. 153. Z. 2016

skier AD
3/06

p. Schuster Boneta J. m
Kier. Zbela
106.2016
A. Bojow
306.2016

Szanowny Panie Starosto. Kierowałem wcześniej do Pana następującą korespondencję: pismo z dnia 26.02.2014 r., pismo z dnia 21.03.2014 r. oraz pismo z dnia 25.05.2015 r.

W wyżej wymienionych pismach nakreśliłem pokrótce Szanownemu Panu Staroście moją sytuację życiową w jakiej się znalazłem, jak i również obecnie się znajduję. Opisałem charakter i stopień mojej niepełnosprawności. Wykazałem, że spełniam wszelkie przesłanki wymagane przez prawo, by otrzymywać świadczenia z Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Tomyślu, a które to świadczenia, zarówno lecznicze, jak i techniczne, o które się staram składając stosowne wnioski, są mi, co muszę zaznaczyć, od dwunastu już lat, notorycznie odmawiane. Wszystkie moje dotychczasowe wnioski były rozpatrywane negatywnie, mimo iż spełniam i spełniałem wszelkie niezbędne wymagania określone w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, jak i rozporządzeniu z dnia 15 listopad 2007 r. w sprawie turnusów rehabilitacyjnych. Wskazałem, że Rehabilitacja jest mi niezbędna m.in. dlatego, iż bez niej mój stan zdrowia ulega systematycznemu pogorszeniu. Jako, że turnus rehabilitacyjny jest formą aktywnej rehabilitacji¹, co roku wysyłam do PCPR w Nowym Tomyślu wnioski o udział w takim turnusie. Posiadam przy tym niezbędne zaświadczenia lekarskie, wskazujące, iż to właśnie turnusy są dla mnie odpowiednią formą rehabilitacji. Pierwsze i ostanie zarazem świadczenie otrzymałem od PCPR w roku 2004, kiedy to w kwietniu tamtego roku zostałem osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym.

Opisywałem również swoje wątpliwości, co do okoliczności wydawania negatywnych decyzji przez pracowników PCPR w Nowym Tomyślu, co do mojej osoby. Wskazałem na możliwość dyskryminacji ze względu na wiek, wysunąłem ponadto założenie, że prawdopodobnie pracownicy Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Tomyślu zakładają,

¹ art. 10, ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, art. 35a, z późn. zm. (Dz.U. 1997 Nr 123 poz. 776)

iż osobie w moim wieku, rehabilitacja nie jest już potrzebna, co oczywiście kłóci się z konstytucyjną zasadą równości.

Takie dysponowanie środkami finansowymi przez PCPR wydaje się być społecznie uzasadnione, jednakże uderza to zapewne w wiele innych wykluczonych starszych osób, a należy pamiętać, że jedną z głównych zasad Konstytucji RP, jest zakaz dyskryminacji z jakiegokolwiek przyczyny.

Wysunąłem założenie, że zapewne jestem postrzegany przez urzędników PCPR, nadmieniam zupełnie niesłusznie, za osobę, która sobie radzi finansowo. Niestety jednak, co istotne, moja postępująca niepełnosprawność uniemożliwia mi godnie zarobić, co jest z pewnością odzwierciedlone w moim rozliczeniu z Urzędem Skarbowym.

Wskazałem również, że przyczyną takiego stanu rzeczy może być osobista niechęć do mojej osoby dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Tomysłu pani Teresy Sienkiewicz, wynikająca zapewne bezpośrednio z mojej postawy odbieranej jako roszczeniowa, z uwagi na skargi, jakie składałem wcześniej na działalność PCPR, natomiast Pani Dyrektor Sienkiewicz jako bezpośrednia przełożona pracowników tej jednostki odpowiada również za prowadzoną przez nią politykę wobec mojej osoby.

Zauważyłem ponadto, że w przeciwieństwie do PCPR, inna instytucja, którą jest Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych uznał przyznanie mojej osobie świadczeń socjalnych za w pełni zasadne i przyznał mi dofinansowanie kosztów nauki na poziomie wyższym w ramach programu „Student II”. Dodam, że po moim wniosku do tego tego Organu (osobistym)!

Chciałbym zaznaczyć, iż doskonale zdaję sobie sprawę, że ilość przyznawanych świadczeń ograniczona jest przyznanymi, na ten cel, funduszami. Ubolewam jednakże, iż również w bieżącym roku, podobnie jak w latach ubiegłych, wniosek, który złożyłem do PCPR w Nowym Tomysłu o dofinansowanie do turnusu rehabilitacyjnego został rozpatrzony negatywnie. Prawdziwe powody, których się dopatruję i które szerzej opisałem w wyżej wymienionych pismach, skłaniają mnie jednak do zwrócenia uwagi Pana Starosty na działalność jednostki PCPR w Nowym Tomysłu, jak i prawidłowość wywiązywania się z nałożonych obowiązków przez jego kierownictwo.

Pragnę w tym miejscu skierować do Pana Starosty petycję. Zgodnie z Ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. 2014 poz. 1195) Przedmiotem petycji może być żądanie zmiany przepisów prawa, podjęcia rozstrzygnięcia lub innego działania. Petycja może być złożona w interesie publicznym, jak i w interesie podmiotu wnoszącego petycję do organu władzy publicznej, a także do organizacji lub instytucji społecznej.

W przypadku gdy adresat petycji, jest niewłaściwy do jej rozpatrzenia, przesyła ją niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, do podmiotu właściwego do rozpatrzenia petycji, zawiadamiając o tym równocześnie podmiot wnoszący petycję.

Jeżeli petycja dotyczy kilku spraw podlegających rozpatrzeniu przez różne podmioty, adresat petycji rozpatruje ją w zakresie należącym do jego właściwości oraz przekazuje ją niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni do pozostałych właściwych podmiotów, zawiadamiając o tym równocześnie podmiot wnoszący petycję.

Niniejszym wnoszę o dokonanie szczegółowej kontroli, wydawania decyzji przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Tomyślu w sprawie świadczeń rehabilitacyjnych, przez organ do tego uprawniony. Wnoszę jednocześnie o rozpatrzenie przez uprawniony organ możliwości dokonania zmian, na głównych stanowiskach kierowniczych w Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Tomyślu, w tym na stanowisku dyrektora tej jednostki, z uwagi na opisaną w poprzednich pismach dyskryminację, jak i osobistą niechęć Pani dyrektor Teresy Sienkiewicz do mojej osoby, która to niechęć może przekładać się na wydawane, przez PCPR w Nowym Tomyślu, decyzje w mojej sprawie.

Jednocześnie chciałbym nadmienić, że wszelka rehabilitacja jest dla mnie bardzo ważna, ponieważ daje mi ona możliwość dalszej godnej egzystencji.